

VAN OVER DE IESSEL

april 2015

met in disse editie:

- *'Rommelmarkt in Nijverdal'* Fenny Martens
- *'Dystopie'* Corry Overmars
- *'Streupen'* Henk Vos
- *'Woarum?'* Georg Frieman
- *'Et testament'* Riek van der Wulp

Colofon

•Joargaank 06, Nummer 1

•Uitgave: 1 april 2015

•Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp, Doortje en John Stam, Jeany v.d. Berg,
of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-07-2015

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Meuite weerd umme te wieten		4 en 5
Van de redactie	Riek van der Wulp	6
Rommelmarkt	Fenny Martens	7
Feestelijke opening	Mineke Mollink	8 en 9
Noar 'n dokter	Herman Kampman	10
Koningsdag	Diny Kloek	11
Kört veraaltien	Corry Overmars	12
De Streupers	Henk Vos	13
Suja Suja Kiendtien	-Genemuiden-	14
Dree vassies	Mineke Mollink	15
Lenteboden	Femmy Woltman	16
meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	17
Woarum?	Georg Frieman	18
Lente-150 woorden -	Henk Vos	19
Help	Diny Groothalle	20
Lange leste verael -Et testament-	Riek van der Wulp	21,22,23 en 24

Meuite weerd umme te wieten:

Skriefzoaterdaegen

Zoaterdaggemörn en toch de wækker, al is et niet zo vrog.

In november en jannewarie is et um negen uur vaeke nog wat griezich. Soms muu'j eerst de roeten skone kraben, soms is et wat gladdich op de wæg, mæ'r aa'j rond alf tiene in de synagoge van Dalfsen ankommen, braandt door de verwærmich en is er koffie.

De dielnemers druppelen binnen, Jeany en Klaske, onze cursusleidsters, arriveren. Wi-j drinken koffie en proaten even bi-j. Um tien uur zöcht een ieder zien plækkien op en gao'w an de slag.

Tael, altied get et over tael. In veraelen of gedichten. Op 22 november j.l. e'w probeert onze geest en penne wat leniger te maeken deur te pogen met kôrte, spuulse oefenichgen onze taelvaardichheid wat te vergroten. Op 17 januari gong et over personages en conflicten want, volgens onze cursusleidsters, zonder personages gien conflict en zonder conflict gien verael. D'r zat wat in.

Wi-j luusteren, skrieven, lezen onze oefenichgen veur en bespreken ze. Soms lukt et oe wat moois te maeken in de kôrte tied die d'r veur stet. Soms ook even niet, dan luuster ie noar was de aandere d'r van emækt em. Altied wö'j verrast deur mooie vondsten, onverwachte wendingen. Altied leer ie weer.

Rond alf viere sluten wi-j of. Et liekt al wel weer skiemerich te wörden aa'j op uus an rieden.

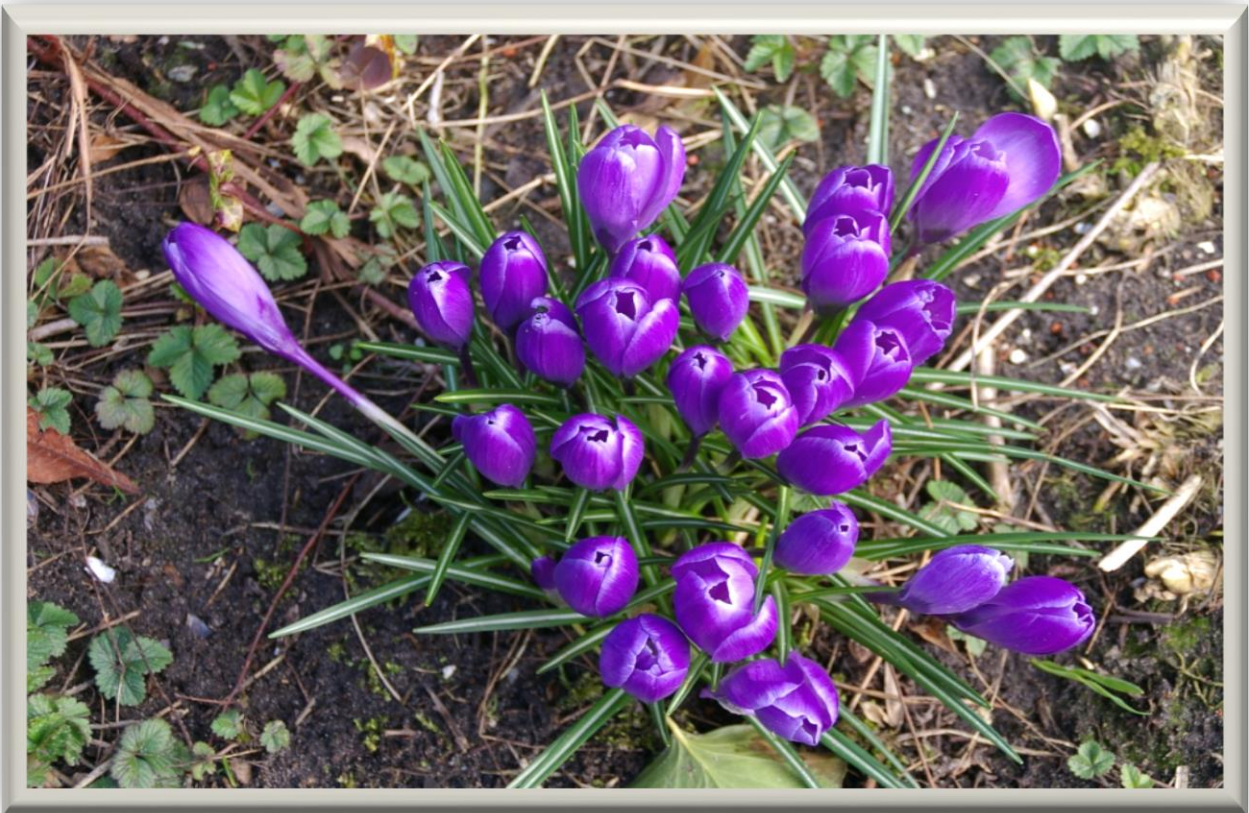
Vol van wat er vandaege allemoale ezægd en edoan is. Geïnspireerd. Bliede met die liefberichje van oe, die as oe zo veldoan kan maeken. Mooie daegen, die skriefzoaterdaegen.

Ken ie de 'Bodbreef' al?

Dit mooie streekttaeltiedschrift is ook

zeer geschikt um een aander kedoo te geven!

email: gdannenbergtwenteakademie.nl

Van de redactie...

Ons digitale tidskrift 'Van over de Iessel' is jorig!

Et bestet naemelijk vuuf joor en dat betekent een lustrum, ook in de streektael!

Ie zullen dat an de inold ook ienigszins kunnen mæken, want verskeiden skrievers en dichters emn een feestelijke bi-jdraege an'bracht.

Ook et veurjoor is weer uutbundig begonnen en dat stroalt disse VODI ook volop uut in de foto's en et gedicht van Femmie Woltman en netuurlijk et onderdvuuftig woorden verael van Henk Vos.

Wat '**Feestelijkeden**' betræft: D'r bin verskillende feesten woor andacht an besteed wördt deur Diny Kloek, Fenny Martens en Mineke Mollink,

Herman Kampman ef meer belang bi-j de dokterassistente dan bi-j de dokter zelf en Georg Frieman en Diny Groothalle vroagen zich bepoalde zaeken of en vroagen ulpe. Corry

Overmars vertelt over eur beste méútien en Henk Vos kump nog al ies streupers tegen. Riek van der Wulp verzörgt et lange leste verael, wat treurig liekt te beginen, maer veur een bepoalde persoon zeer feestelijk of löp.

In de vuuf joor van ons bestoan plaetsten wi-j deurlopend onze vaste rubrieken zoas: 'Muuite weerd...' 'Dree vassies', 'Mijnheer Achterkamp', 'Et lange leste te verael', 'Van de redactie...' en de 'Onderdvuuftig woorden'.

De rubriek 'Gast van aanderweg' loaten wi-j vanof now vervalen en doorveur op de plæk stærtten wi-j een ni-je rubriek naemelijk: '**Suja suja kiendtien...**'

Iedere uutgoave brengen wi-j een old streektaelkienderværsien.

Een feestelijke lente toe'e- weinst.

Geniet d'r van!

Naemens de redactie,

Riek van der Wulp.

Rommelmarkt in Nijverdal

Op nen dekn in de zunne,
zat ziej op de rommelmarkt.
In oald deuske had ziej heur euro's,
stiekem oonder ne dekn ewarkt.

Oale troep zo van ne zolder,
lag op de stoepe op ne dekn veur.
Oranje petje op eur kruln
keek zie onder de kleppe deur.

En het volk det heur veurbij löp,
Keek nauwlettend in het roond.
Of der ok iets veur heur bij was,
op den dekn doar op grond.

Noast heur steu ne kleane jongen,
zgend wat opn ne oalen viool.
Muzikaal was't niks biejeunders,
mar veur hum klunk het wea cool

Vrouleu waan an't öllieboln bakken,
de boln waan broen en ok meuj roond.
Oh! wat reuk het doar toch lekker,
't water leup mij uut de moond.

Doarbiejn kroam met völle kralen,
drommen vrouwleu steun doar veur.
En den stoetn met völle meansen,
kön der met good fesoen niet deur.

Ziej han ok nog nen verlotting,
nen nije fietse köj doar win.
Mar toe rad van begun te dreaien
kön ik mien lottiej niet gauw vin.

Deur ne luudsprekker klönk ne stemme,
ne wich den was zien oalders kwiet.
Mar een moder reup "det is onze Marietje"
ik zag heur a nen poosiej niet.

Was arg drök in't Nijverdalse centrum,
Rommelmarkt en ok det parkeern.
Det bij al den bouwactiviteiten,
köj oew koonte hoast neet keern.

Fenny Martens -Nijverdal-

Feestelijke opening

D'r wödden nog zenuwachtig hen en weer elöpen. Het geluud deu het niet! 'n Jonge man tikken zachies op de microfoon. "Test één twee... test één twee..., heurt jullie mij? Dut 'e het? " "Nee dus. Aaltied hetzelfde met geluud," dacht ze. " De wereld zit vol technische hoogstandjes, ma geluud 'n bettien versterken? Ho ma...!" Ziej was an de vrogge kaente. De weg zuken, het verkeer, het vinden van 'n parkeerplaetse, 't had ollemoale met ezetten. Opeens klunk 't er 'n oorverdovend en snarpnd geluud deur de ontvangstruimte. PIAAUWWW!!!

De paar anwezigen keken verschrikt noar de jongen bie de microfoon. Oh wat 'n herrie, het gung oew deur marg en been. Iej schrikken oew toch rot! De jongen kröp oaver de grond met 'n lang snoer van het sprekgestuulte. Gung onder 'n toafel deur noar achteren noar 'n soort mengpaneel. D'r kwam heel wat bie kieken.

Ziej had zich veur de gelegenheid mooi op'edofd. 'n Nieuwe bloese ekoch met 'n raendtien kaant en ziede, wel zwart netuurlijk, ma feestelijk en chique. Helemoale in de stijl van de gevierde kunstenaars, die dissen middag tiedens de feestelijke opening van dit luxe-gebouw, heur pries in ontvangst moch nemmen. Dan zollen de lovende weure van het jury-rapport wödden veur'eleazen en... het beeld wödden onthuld. Oh ziej hoppen ma det het goed zol kommen met het geluud! 'n Man kwam noar binnen den 'n groten bak met bloemen dreug. Zo te ziene waren het aanbiedingsboeketten met vrolijke rode linten d'eran, die em links en rechts um het heufd slierten. Hej wol zien zwoare last zo gauw mögelijk kwiet en hej löap zwoar stampend met kromme beene noar 'n rustige hoek. Ma 'n vrouwe kwam snel op hem of. "Nee, nee, doar niet, liever doar," wees ze. "Doar bie de champagnetoren, det stiet mooi hè?" De man strekken ziene rugge. De klant is koning, niedan?

D'r waren noe wat meer meansen binnen'ekommen en hier en doar groetten ziej mekeare met: "Dag, daag." Handtien umhoge. "Leuk jullie te zien... Alles goed? Mooi gebouw geworden hè? Tja wat wil je met zo'n goeie architect... Ja, ja spectaculair!" Het geroezemoes zwöl an. Uut de luudsprekkers kwam noew klassieke muziek. Het mankement was kennelijk verholpen. Ziej had het nog niet edach en doar gung het weer.

PIAAUWWW!!! De luu keken verschrikt. Pardon, wat gebeurt hier? 'n Man keek vanachter 'n gedieng ongerust de zaal in en keek op zien horloge. De bloemenmievrouw maakte 'n geruststellend gebaar en löap noar hem toe. Verleidelijk en sussend streek ziej 'm oaver zien schoolder en samen verdwenen ze achter 't gedieng, det net iets te lange achter 'n geluudboxe bleef stekken en hun innige ofgang iets theatraals gaf. Ja, ja, samen verantwoordelijk det gif 'n band!

Noew klunk gepaste pianomuziek deur de ruimte en de meansen pröaten er weer lustig op lös. "Dag schat, terug uit Venezuela? Wat een ambiance hè? Heb je de kaviaarstand gezien? Enig hè, eenig...! Diederik komt wat later. Hej heeft nog een borrel met de minis..."

Ziej kon het verder niet heuren ma dach, wat 'n gezeur, doar zu- j an met mutten doene. Ziej pakken de folder uut de tasse woarin het gebouw bejubeld wödden. De klimaatbeheersing bleek van 'n uutzundelijke kwaliteit te wean, den waarschijnlijk tot oaver oonze greanzen noavolging zol kriegen...! Bah, woarumme mos ziej noew opeens deanken an zwarkinderen in Oostbloklanden? Ziej kröapen 's nachts in rioolgaten waar het nog het warmste bleef. Heel aens as bie wichter in de Tropen, diej hadden van köalte gin las, ma stikten bienoa in de hiete dekk'n van prostitutie. De roes van alcohol en van liemsnoeven gaf ma kort verlichting. De nerveuze man van zopas verscheen weer op 't toneel noadet hej met zien voesten stompnd langs 't gedieng de opening had evunden. "Dames en Heren," sprak hej. "Mag ik even uw aandacht? Wil de eigenaar of eigenaresse van de zwarte Volkswagen..." Er volgden 'n kleane stilte woarin zien gezichte ofkeurend betruk..., "met de rode stippen" vervolgd'n

hej, "die hier voor het gebouw staat... HET DING willen verzetten? Onze hoofdgast zal op die plek zo dadelijk moeten uitstappen! Ik dank U!" Hej verdween weer achter 't gedien. HET DING, hatt' hej ezeg. Het ding! Ziej was zwoar beledigd en dach, iej mochen willen da-j a-j zo oald bint as 'det ding', iej ok nog zo hard könt lopen! Och man, let op oen eigen ding doar achter det gedien. Da-j 'm veural niet fout parkeert...! Ziej stun niets op, pakken heur tasse en gung richting ufgang.

A-j gin hoge hakken ewend bint en iej verget deur alle commotie het snoer van de geluudsinstallatie noast oew in 't gangpad, dan maak 'iej 'n schoever. Heur beene wollen grotere passen maken dan heur nauwe rökkien ankon en as 'n projectiel scheut ziej zichzölf of en heur vaart wödden steeds groter.

Ziej wödden op 'evangen deur 'n grote man den heur lachend oavereane heul. "Haastige spoed is zelden goed!" "Diederik," dach ze, "dit zal Diederik wean." Ziej geneerden zich rot. Dit was wel een ofgang netuurlijk. Oh alles was opeens zo ongemakkelijk. Zo uut balans! Weg wol ze. Weg van hier, weg van die luu die 't ollemoale zo mooi veur mekea hebt en straks van hun champagne zollen nippen.

Scheut heur voet deur de hoge hakkies uut? Löap doar bie de eerste parkeerplaatse de weg al wat schuun of? Dach de chauffeur van de limousine met de hoge gast 't erin: "Ik bin d'r, 'k loat 'em mooi uutkuul'n?" Wiej zal 't zeggen? De klap kwam ongekend hard an en de kraente schreef de volgende dag: Kunstenares ramt hof-auto... "Geeft gewonnen cheque aan zwerfkinderen... Groot-industrieel Diederik H. verdubbelt bedrag...!"

Oaver de champagne-toren wödden niet erept. Ma ach, scharven brachen geluk!

Mineke Mollink -Hellendoorn.-

Love
Love

Noar 'n dokter.

"Met de assistente van de dokter..."

Heur stemme vol van zuutigheid,
klinkt zachies in mien oor.
Zie is toch ok zo'n mooie meid
met prachtig lang blond hoar.

"Hallo, kan ik u van dienst zijn?"

Alsof ze zingt, zuuver van toon,
net as meziek van Bach.
Al is 't dan ok deur 'n telefoon,
zie maakt mie kats van slag.

"Hallo, zegt u het maar..."

Wat zo'k heur geerne an willen raken
een bettie met heur knooin
en hak heur één keer onder 't laken
dan zol ze wel ontdooin!

"Hallo mevrouw... meneer..."

"Morgen juffrouw, ie sprekt met Jan
ik belle veur een ofspraak,
het liefste morgenvrog, want dan
kan 'k vriej kriegn op de zaak".

"Kwart over negen schikt u dat?"

"Jazeker wel, des prima heur,
det is een mooie tied."
Ik kriege hoaste 'n rooie kleur;
zo makkelijk as det giet.

"Verder nog iets van uw dienst?"

"Det geleuf ik niet. Wach eam... ja toch!
'k Heb ook nog andre zaken.
Ik wol ook heel arg geerne nog
met 'n dokter 'n ofspraak maken!"

Herman Kampman -Nijverdal-

Koningsdag

Oonzen koning den is joarig
op zeumtwintig april
nen mooien dag veur iederien
den een feesie vieren wil.

Want oaveral is wat te doon
't hele laand viert fees,
d'r wördt ezungen en edaanst,
e'schunken 't allermeest !

't Wilhelmus klinkt dan oaveral,
dat brengt oons bie j mekaar,
veur 't koningspaar en 't vaderland
goat de hááne op mekaar !

D'r is een kinderfees op 't plein
't hangt doar vol met vlaggen
een clown haalt rare streken uut,
en iederien mut lachen !

Ok op de rommelmarkt is 't druk,
an koopwaar gien gebrek;
a-j neet genog betalen wilt
dan vindt ze oe nen vrek !

De karmse is wat vearder op,
de zweefmölle dreait rond;
en noa zo'n toertie deur de luch
stoa-j te tollen op de grond !

En a-j in huus komt noa zo'n dag,
de vôte doet oe zear,
dan zak ie j near veur de tv.
zie-j 't allemoal nog nen kear !

Diny Kloek -Hellendoorn-

Kört verhaaltien -Dystopie-

Dystopie (= ligging van een orgaan op een abnormale vreemde plekke.)

Ik eb em verleuren.

Ik woal em wel verliézen, maar now nog niet. 'k Ware te druk met geinige dingen doen en met et in-alen van tied die ik joaren lang besteden mos an wårken.

Ongeleufelijk, opiéns bin ik mi-jn àrte kwiet, of kwiet, niet echt want ik eur et kloppm deur eel mi-jn lief.

Mar et zit op een andere plekke, volgens mi-j zit et in mi-jn eufd.

Et kloppm klinkt as muziek die zo oaverweldigend, zo spannend is en woar een mense enorm bli-j en warm van wordt.

Et gebeurde opiéns, ik ad nàrgens op erèkend.

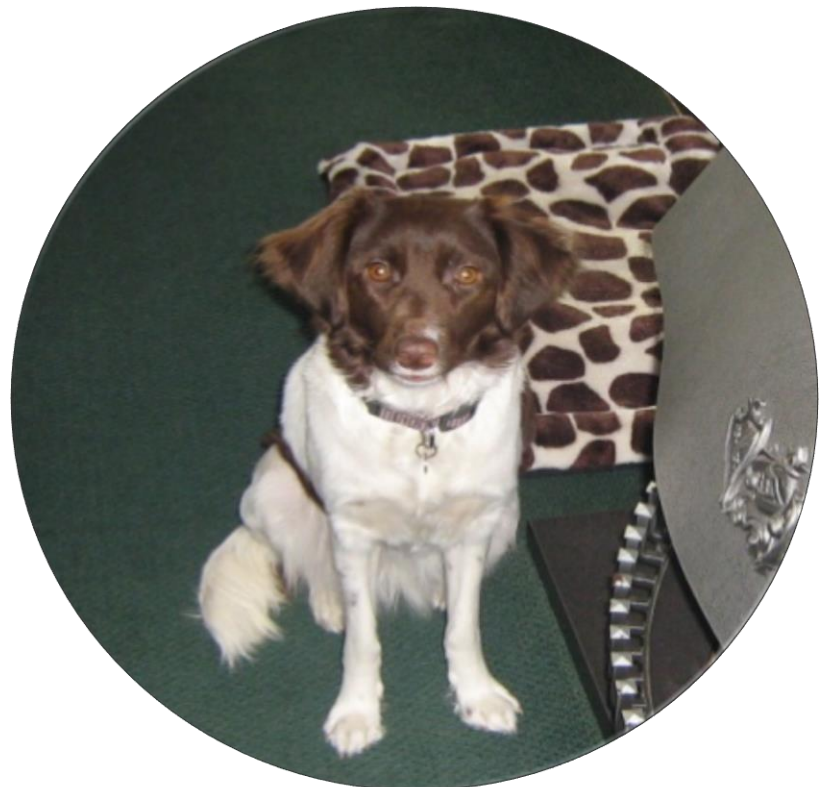
Volgens mi-j kon dat ook niet meer op mi-jn lèèftied.

Mar now kuier ik ier met mi-jn oarige vriend.

Mi-jn Bello!

Hondenliefde

I-J verwelkomt mi-j
zo bli-j
verwarmt mi-j as ik
kold bin
verzacht en verlicht
mi-jn verdriet
de piene van et
eenzaam wèèn
i-j gef gien lillijk
weerwoord
i-j vrug zo weinig
en i-j gef zovölle
mi-jn oarige kammeroad.

Corry Overmars -Hasselt-

De streupers

De streupers Bernd en Gait waarn al een posie in 't veld mar gien wild te zien, tot Gait achter een struke wat zag bewegen. Hij bedacht zich niks, legde an en haalde de trekker over. Ze loopt er met z'n beide noar toe en ja heur, raak. Maar wat is et geval, gien ree of een wild varken of zoiets, nee, Gait hef de boswachter nee' r è-legd. Goeie road is duur. Bernd keek is in de jaszak van de boswachter en vund doar een dikke portefullie en zee: "Doar is hij vaste niet eerlijk an è-koom, wij- proat nargens over, saam deel'n."

"Wat saam deel'n, niks saam deel'n. Schiet er zül'f mar iene," zegt Gait. Hij stopt de portemenee die niet zo dikke meer was weer in de zak van de boswachter en zegt teegn Bernd: "Kom op ik goa de plietie eem anoniem woarschouwn. Het geld verdeelt wi-j in twee porties van verschillende grootte. Zestig procent veur mi-j en dartig procent veur oe, dat liekt mi-j een eerlijke verdeling." Gait had

inmiddels bedacht dat Bernd nooit zien mond zul hoaln as hij niks met zul kriegen. "Eerlijke verdeling, mooie eerlijke verdeling, ie twee keer zoveule as ik, dat nuum ik niet eerlijk. En zestig procent en dartig procent is ok gien honderd procent. Ik kan wel niet zo goed rekenen mar dat kan ik zonder rekenmachine nog wel bekijken."

"Stop eem Bernd die tien procent heb ik in de portemenee loaten zitten. Ik kun er toch niet alles uut haaln?" En dat bint precies de tien procent van mien deel?" vreug Bernd,

"Nee vadertie zo makkelijk kom ie er niet of. Ik wil er minstens tien procent bi-j en dan heb ie nog steeds meer as ikke. En aandere dan wil ik niks en geef ik alles an de plietie deur wat wi-j hier beleefd hebt." Gait zag wel in dat hij d'r niet onder uut kun en gaf an Bernd wat die wol hebben. Mar veur dat Gait et geld gung tell'n stak hij zonder dat Bernd dat zag nog gauw

een paar briefjes van vieftig in de buze. Mar hij had buten Bernd zien oplettendheid è-rekend. Toen Gaait alles è-teld en et verdeeld had, zei Bernd: "Mooi, bedankt Gait en nöw nog dat geld wat as ie weg è-moffeld hebt, en alles wat as ie doar in de buze è-steuken hebt is veur mi-j begrepen?" De gewapende vrede was è-sleute. "Wi-j zult toch noar de plietie mutten um te zeggen dat de boswachter doar in et veld ligt, die kunt wi-j doar toch niet loaten liggen?" "Kun ie een reden bedenken wat wi-j doar in et veld deun?" vreug Gait an Bernd. "Ach jonges dat dut er niet toe," klunk et achter heur. "Doarumme heb ik mi-j zogenaamd neer loaten schieten. Ik had een kogelvri-j vest an en jullie waarn te hebzuchtig um goed te kieken." Gait en Bernd stun stief uut van schrik. Ze wussen uut eerdere ervarings wat er gung gebeurn, levern het geld weer in en gung rustig veur een procesverbaal met noar et plietieburo.

Suja suja kiendtien...

*Stille maer sieve kiendtien,
achter 't grune gerdientien.
Moejer maekt een pæppien kloor
en een skone wiende.*

- Genemuiden -

Dree Vassies van Mineke Mollink

D'r was eens 'n klean kikkertien den was zo gruun as grös.
 Soms kwam hej uut de viever, 't was zuunig op zien nös.
 Dan döa hej gauw 'n plassien oaver de gruune stenen
 En veur da-j d'r arg in hadden was hej a weer verdwenen.
 Hej was zo netties op'evloed, deu 't liefste niks verkeerd,
 Det hat hej van huusuut met e'kregen zo had hej det eleerd.

D'r was eens 'n groot roadsel, det löag 't er echt niet umme
 Het bleef ma zaniken en zeuren, zien baasien kon 'm nauwelijks beuren,
 tja kom doar ma eens umme. Het roadsel had doar lol in, hej lachen zich
 dan rot, ma had niet in de gaten, hun relatie gung kapot.
 't Baasien hef toen deurepakt en 't roadsel..?
 Is deur 't ies 'ezakt!.

D'r was eens 'n nieuw möantien, 'n sikkeltien nog ma.
 Ma ,hej was gloepens kloek en hej wös oaveral van.
 De volle moane lachen 'm uut en zea toen heel sarcastisch:
 "D'r mut ' Klean Súkkeltien... ', nog völle water stroom'n, wil iej
 tot wasdom koom'n, joa, dàn bij pas fantastisch."
 Het nieuwe möantien zea gin woord, hej vun de moane echt
 'estoord. Hej maak'n fout op fout!

Lenteboden

Overal zien wi-j ze staon
de zunnige lenteboden,
an alle takken komp weer blad
ook an de vleeerbos zit al wat
zelfs hommels bin-n ekomen.

Meisuurtjes (madeliefjes)

De meisuurtjes in et grös
ze laachen en ze lonken
naor een vlindertje dat daanst,
die vlecht straks een bloemenkraans
om vol trots mee te pronken

De pinksterbloeme

De pinksterbloeme schikt hier en daor eur paorse rok in plooiën.
Ze wuift en knikt naor alle kaant
en flustert stiekem aachter eur aand
'gien iene is er mooier.'

Peerdebloeme

Mit de gele kleur op et palet
wordt et schilderstök compleet.
Langzaam kleurt ze et weilaand vol
totdat eur eigen pluzebol
as een veertje verder zweeft

Vergeet-mij-nietje

Ja zeker, hier is ze dan
al mos ze van heel ver komen.
Hemelsblauw legt ze eur tapijt
mit liefde veur ons veurbereivol
vergeet-mij-nietjesdromen.

Femmy Woltman -Giethoorn-

© JK

Woarum?

's Nachts kan ik nich sloapen.
Gedachten roast mi-j al deur 'n kop.
Ik lig in 't ber, doo niks as weulen,
en op het lest stoa'k dan meer op.

Ik bin alleen, zo heel alleen,
en vroag mi-j ieder keer: woarum?
Doe gungs vot, ik reup di-j nog,
Meer doe leups deur, keeks nich meer um.

Ik wol met di-j zo völ nog doon,
meer doe leuts mi-j alleen hier stoan.
Oh, kom toch astebleef weerum
en zeg wat ik verkeerd heb doan.

Wi-j warren zo lang al bi-j mekaar.
Ik dacht, doe heulds zo völ van mi-j.
Wi-j hadden het mooi toch met oons beiden.
Meer is dat now ineens veurbi-j?

Het hoes dat is zo stil en leug.
Ik wocht op di-j hier, aaltied nog.
Ik bin alleen, zo heel alleen
en vroag mi-j of: woarum dan toch..?

Georg Frieman -Enschede-

Lentekleurn

Dan loop ie al een poos te denken over, wat as een redelijk verhaaltie kun worn over herfstinten.

Toen ik de notuuln nog is noa gung lezen um te weten te koom of et harfstinten of harfstkleurn mut wezen bleek dat allebeide titels fout waarn.

Doar zat ik op zundagoamd veur de laptop en probeerde mi-j helemoale umme te schakeln.

Weet ie lentekleurn bint heel aandere dan harfstinten.

Wat is er in de lente nog an kleur te beleem?

D'r kan nog wat van die modderige sni-j liggen.

Toen dat nog vars en wit was leek et wel mooi, mar dan?

Het is vake ök nog wat van die grieze mist die rondhangt s'morns.

Ök een kleur van niks.

Veule kleur hef de lente feitelijk niet.

Toch steekt er al een paar grune sprieties grus omhoog.

De kleur van hoop en dat gef toch weer moed umme te fluiten.

Henk Vos -Hoogeveen-

HELP

O Lieve Goedheid, help,
de wereld stiet in braand
't journaal maakt oaveruur'n
zovölle an de haand ...

Het lik of kump de leste tied
zovölle tegelieke
of is det maar verbeelding en
kump det deur hoe ik kiek?

Anslagen en terreur
oaveral giet 't der van
wiej ziet verbijsterende beeld'n,
past dit in enig plan?

Aaltied verdan maar oorlog,
wiej loat rakkett'n donder'n
en onderwiel zingt Ramses da-w
mut zing'n en vecht'n,
huul'n, bidd'n, lach'n
wark'n en bewonder'n ...

Mangs, a-k 't journaal bekieke
is 't wacht'n op 'n wonder
want aans dan giet de mensheid
nog an zichzelf ten onder

O Lieve Goedheid, help,
de wereld giet kapot

maar as der Ene helpen kan
bin lej het, lieve God.

Diny Groothalle -Den Ham-

Et lange, leste verael...

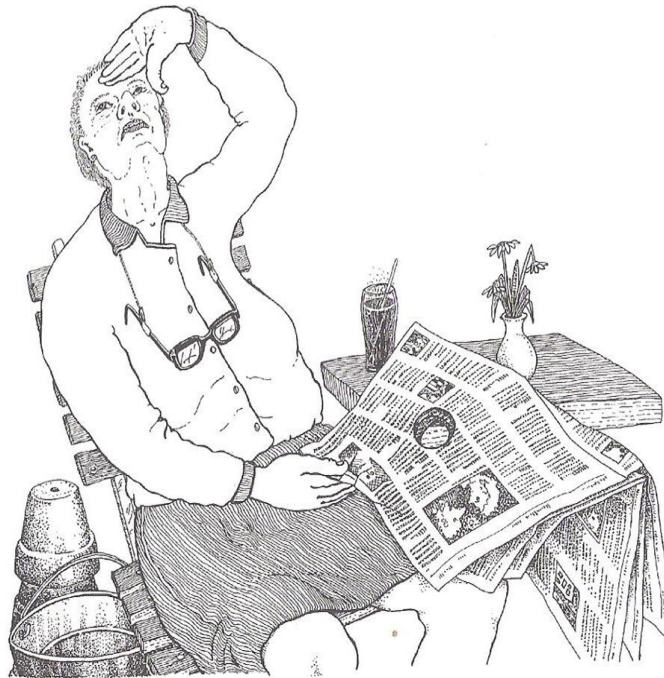
Et testament

Geerte is dood!

De leste tied gongk 't alsmaer minder met eur en opies op een mörgen was ze d'r niet meer. Dood in de stoel zat ze. Niet dat ze vule treurenden achterleut, zie ad kiend nog kraeie. Iel lang' eleden was ze nog een posien etrouwd ewest, gieniene kon 't um eigenlijk nog erinneren.

Een laangk uwelijksleven was eur niet egund, binnen 't joor was ze al weer weduwvrouwe. Zie preut d'r nooit over en gien meinse wus 't ræchte.

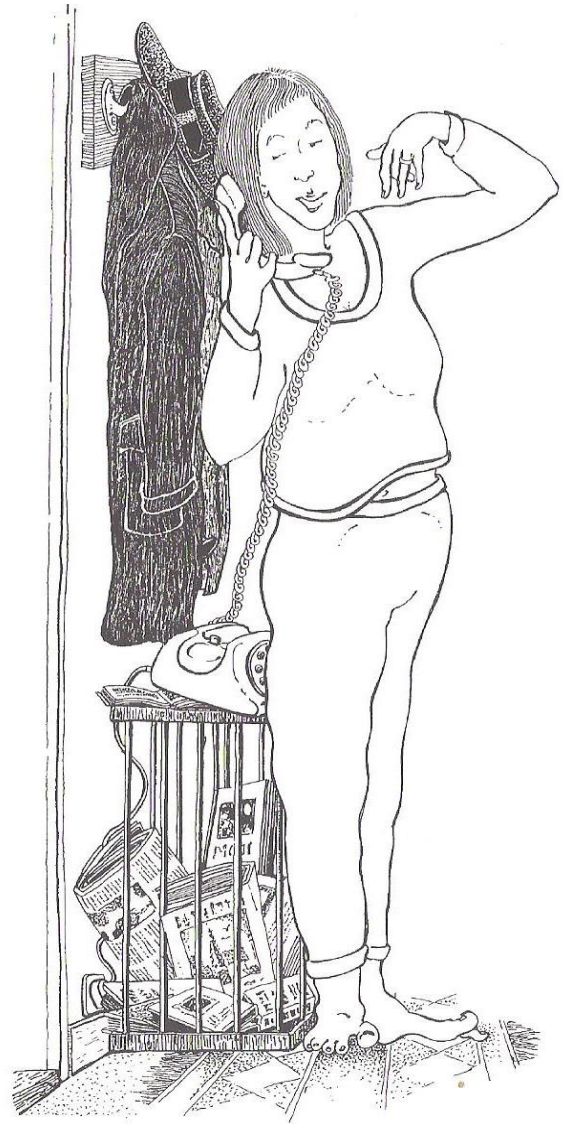
Wel was ze op de plaese blieden wonen. 't Laand ad ze van d' aand edoan, maer et uus, woor ze een posien gelukkig ewest was, wol ze niet kwiet. Zie wol d'r zelfs niet uut, ook niet toe ze older wörde.

Zo sukkelde ze de joren deur en bi-j 't older wörn zag ze alsmaer minder meinsen. De wærkvrouwe uut 't dörp kwam 's wonzesmörns zo rond alf negen umme de boel wat bi-j te ollen. 't Was oaste gien doen veur eur, die grote boerderi-je in iene mörgen, maer Geerte zat miestal in de roeme woonkeuken en zie sleup in iene van de beide kaemers an de veurkaante en værdet kwam ze oaste nærgens. Dan oefd' ie ook niet alle weken alles bi-j langes. Ien keer in 't joor kwam ze drie iele daegen saemen met eur zuster. Dan wörde alles noa'elopen en al 't olde spul wörde dan weer flink in de vriefwas ezet. 't Kon d'r dan weer een posien tegen!

En now is Geerte uut de tied! Een angetrouwde neve uut een plaese wat værderop ad 't d'r maer druk mee, opies mos vanalles e'regeld wörn. De begraffenisondernemer ad um d'r diræct bi-j aeld. Saemen deun ze wat d'r edoan mos wörn. Geerte wörde op'eboord in de aandere veurkaemer en de dag d'rnoa waren de koarten de deure al uut. Gelukkig adden ze een liesien met naemen en adressen evunden in de lae van 't kabbenet en deur ier en door èn te bellen, adden ze alles veurmekaere ekregen.

In de veurkaemer ad de kolde neve ies even um um èn ekeken. I-j wus niet dat Geerte zo-k mooi spul ad. I-j zol 't zien vrouwe strækkies metiene vertellen, dan kon die even eur zuster bellen... Geld zol d'r ook wel wezen. Oe zol 't eigenlijk met de verdielige goan? Zollen de nichten en neven alles kriegien? Bruurs en zusters ad ze nooit ad en værdere noabestoanden kon ie ook niet opprakkezieren. I-j leut 't bi-j um neerzakken, achter in de weke zollen ze 't wel euren. D'r wörde besleuten umme gien oavend veur 't condoleren te ollen, want wie mos wie now eigenlijk zien medeleven betugen? Geerte zol vanuut eur eigen uus begræven wörn en noa ofloop zol iederiene door weer teruggekomen, dan mos d'r maer road eskaft wörn. Dr verleupen drie daegen en gien meinse kwam in de boerderi-je. Allienig de begraffenisondernemer keek iedere dag even. De loeken ad ie decht'edoan.

Vrijdesmörns begon 't drukker te wörn.

Met de regelmoate van de klokke kwamen de auto's anrieden, van einde en værr. De grote veurdeure piepte in de skerniern, iedre keer as d'r iene kwam. I-j was 't lösgoan ontwend. Onwennig keken ook de meinsen in eur zwærte kleeraezie en met lange uutgestreken gezachten mekaere an. D'r wördn aanden egeven en wat 'oh's' en 'ah's' eslaekt. De ogen van de miesten glierden noa een posien skattend rond, maer zie öllen 't netties. Gezaemenlijk druncken ze een köppien koffie en toe was 't tied. Een middelgroot köppeltien leup achter de draegers an. 't Kærkof was niet wïed wæg en 't was de gewoente umme te lopen in dat dörp. Iene auto reed achteran, want een oldere man, ook een neve dachten ze, leup wat muuilijk.

't Was een keurige plæchtigeid.

De domeneer die de dienst leidde zee keurige woorden, d'r waarn zelfs een paer vrouwen die de zaldoek neudig adden en binnen 't uur leup 't grupien weer in umgekierde richtige. D'r wörde, oewel ingeteugn, al oordig eproat met mekaere, zie wörden al wat eigen. De koffie stond kloor en de verwærmige was in de woonkeuken lækker op'estookt. De ulpe van Geerte ad een net wit skulkien veur edoan en zie presenteerde eigengebakken cake.

't Völ d'rin as koeke! Iene jongeman pakte zelfs twee plækkies, i-j was dan ook vanmörgen umme negen uur al van uus egoan.

't Wörde nog gezellig! Fotobukies wörden uut de desbetreffende tæssies 'aeld en zo now en dan klunk d'r een giechelend læchien.

Dan noa een ketier, wanneer de bureen al weer op uus an bin, kump de oldere man in de bienen.

I-j muut um opdrukken an de toafelraand, ie kunnen mærken dat ie wat met zien voeten ef. Uut een diplomaotentasse, die ie onder een stoel eskeuven ef, aelt ie een staepel papperassn. I-j kucht een keer en metiene is 't stille. Met een angeboren overwicht kek ie de krink rond. Dan skraept ie zien keel en begint te proaten. "Ik zal me eerst even voorstellen, ik ben notaris van Haeften." Röggen wörn nog ræchter etrökken en aanden nog deemoediger e'vullen.

Verwachtingsvolle ogen kieken noar 't kleine keertien. Dus toch gien neve maer de notaeris! De ulpe van Geerte, die net de köppies wil opaelen umme of te wassen, skrukelt b-j de deure. Ier eurt ze eigenlijk niet bi-j, maer zie wil zo greeg noar uus. Vanoavend kump eur völkien weer thuis en zie ef nog neks an 't eten kunnen doen!

Dan kieken de ogen van de notaeris eur richtige uut. Zien blek over 't alve brillegien én nemen eur van onder tot boven op. "U bent mevrouw van 't Son, neem ik aan?" Zie knekt.

"Komt u ook even zitten," get ie værdter en i-j wes noar een stoel an 't einde van de lange toafel. Zie kreg een kleur en eur aandn verfrommelen eur skulkien... maer zie dut 't. Nog ien keer bukt ie noar de tasse en pakt een staepeltien enveloppen. Dan nemp ie een map, aelt d'r een pepier uut en begint te lezen. 't Is 't testament! Zien woorden vullen d' iele ruimte, ie kunn wel een spelde eurn valen.

Langzeman slöp d'r een ofgriezen en een brokke onbegrip de keuken binn. De röggen wörn nog steiler en de aanden nog vaster e'knepen. De knokkels van de jonge neve knappen d'r van. De gelaedeneid die d'r opies is ku-j wel snieden! Allienig de wærkster, mevrouw van 't Son,

zit met nog rooier eufd rond te kieken. Zie ef zwietdruppelties op eur bovenlippe. Et doezelt eur... dat kan toch niet... zol ze dromen..? In eur eufd eurt ze weer de stemme: "Ik vermaak alles wat ik bezit, aan onroerend en roerend goed, aan mijn trouwe hulp, Aaltje van 't Son- de Groot, wonende..." Zie is wat lecht in 't eufd en zonder dat ze 't eur bewust is prebeert ze de kneuters uut de skulk te strieken.

Dan wördt de stille skærp verknipt. Opgewunden stemmen skroewen deur mekaander. De zedigeid en de ingeteugeneid is van de gezechten verdwenen en de ogen stoan now ærd en ebberig. De monden zaegen woorden die beter niet ezægd kunnen wörn! Even wet de notaeris niet oe ie't ef, dan verdonkeren zien ogen en met de platte aand gef ie een druun op de toafel, de köp-pies rinkelen d'rvan. Opies is 't weer stille. "Mag ik nog even?" vrög ie kört. I-j pakt de staepel enveloppen, kek weer de krink rond en zæg: "Is hier aanwezig...," en i-j nuumt een siele naemen op. Op 't bevestigende knekken dielt ie de enveloppen uut. In een beverig oldevrouwenaandskrift bin de naemen d'r op'eskreven. Iene öldt ie d'r over, een nichte die værre wæg woont is niet ekomen. Gieniene ef eur nog emist!

De notaeris pakt zien boeltien b-'j mekaere en maekt anstalten umme op te stappen. "De laatste wil van Geertje..." prevelt ie nog.

Toch ni-jskierig ewörn deur de enveloppen blef 't aandre volk nog zitten. d' Iene wil veur d' aander niet de eerste wezen um um lös te trækken. Dan grep een gezette vrouwe op leeftied een oorspelde uut eur oor en groaperig skeurt ze 'm lös. Deur eur wildigeid ruult d'r wat lös geld in eur briede skoot. D'r vælt ook een briefien uut...

**BEDANKT VOOR DE LAATSTE EER.
INGESLOTEN: KILOMETERVERGOEDING.**

Keurig gespecificeerd stet 't bedrag d'r onder:

**ZEVENTIEN KILOMETER, KEER TWEE,
KEER VIJFENVEERTIG EUROCENT IS ELF GULDEN EN NEGENTIG
EUROCENT.**

De monden valen lös en allemoale kieken ze in eur enveloppe.

't Klopt b-'j iederiene tot op de cent. Iene van de vrouwen begint iesterisch te lachen, maer eur man skupt eur bestraffend tegen de skienen, old oe fesoen...! Dan zonder ofskeid te nemen verdwient d' iene noa d' aandere, kaekelend of stille noar gelang zien oord.

Verboesd zit Aaltien wat veur eur uut te kieken. Zie begrep d'r neks van, oe kan dat now allemoale? Gelukkig ef de notaeris b-j 't wæggoan eur op de skolder eklopt en ezægd dat ie eur alles nog wel een keer uut kump laegen. Zie strek ies over eur oor. Zol ze de rommel maer de rommel loaten en mörn ofwassen? Resoluut stet ze op, neks d'rvan, Geerte öl niet van rotzooi, al zol ze 't allienig maer veur eur doen! Rap ruumt ze op. Alles op de plæk... skone köppies in de kaste... de zuiger even deur de keuken... Zie slöt de veurdeure an de binnenkaante of en deur de achterdeure löp ze noar eur fiese.

Over eur eigen ærf... maer deur'edrunge is dat nog niet!

Riek van der Wulp -Genemuiden-
